

ת"פ 3491/08/13 - מדינת ישראל נגד יעקב אדרי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 3491-08-13 מדינת ישראל נ' מצרי(עציר) ואח' 28 מאי 2014

בפני כב' השופט הבכיר צבי גורפינקל

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רועי לוס

נגד

הנאשם

>

#1>

>

גזר דין

ניסים סבג הוא דודו של הנאשם והתגורר בארה"ב.

בשנת 2007 התגלע סכסוך כספי בין חברו של ניסים לאדם אחר, וניסים הגיע לארץ בסוף שנת 2012 ופנה לנאשם 2 בבקשה לסייע לו לאתר את בעל החוב של חברו.

הנאשם 2 וניסים נסעו למקום עסקו של בעל החוב כדי לאתרו, וב- 02/13 חזר ניסים לארה"ב.

גם בהיותו שם ביקש ניסים מנאשם 2 לאתר את בעל החוב, אולם האיתור לא צלח.

כמו כן ביקש ניסים מנאשם 2 לחבור עם נאשמים 1 ו- 3 כדי לסייע לגביית החוב. שלושת הנאשמים קשרו קשר לסחוט את בעל החוב כדי להניעו לשלם את החוב, הנאשמים 2 ו- 3 נפגשו ונאשם 2 מסר לנאשם 3 פרטים על מקום מגוריו ועיסקו של בעל החוב, כאשר נאשם 3 הביע נכונות לפעול לקידום הקשר.

הנאשמים 2 ו- 3 נסעו למרינה באשקלון שם הבחינו ברכבו של בעל החוב, והמשיכו לנסות לאתרו, ותיאמו מפגש עם נאשם 1 ע"מ שימסור להם רימון הים כדי לקדם את הקשר, הנאשם 3 הדריך את נאשם 2 להגיע למקום המפגש במונית.

הנאשם 2 נפגש עם נאשם 1, קיבל ממנו רימון הים והחביאו בביתו. לאחר מכן עדכן הנאשם 2 את הנאשם 3 כי הרימון בידו והשניים סיכמו ביניהם כי נאשם 3 ישליך את הרימון על רכבו של בעל החוב, ונאשם 3 ביקש מנאשם 2 להשיג עבורו קטנוע שאינו מרעיש כדי לא לעורר חשד.

לאחר מכן סיכמו הנאשמים 2 ו-3 כי יפגעו בבעל החוב ללא שימוש בנשק.

הנאשם 1 הבהיר לנאשם 2 כי הסחיטה חייבת להתבצע באמצעות נשק, ומאותו שלב הפסיק הנאשם 3 להיות מעורב בקשר, ורק הנאשמים 1 ו-2 המשיכו בו כאשר נאשם 2 נתן לנאשם 1 את הרימון, אולם המשטרה קיבלה דיווח על הכוונה לפגוע בבעל החוב, והזהירה אותו.

בסופו של דבר אותר בעל החוב וסוכם שיחזיר את החוב לחברו של ניסים, וכתוצאה מכך הוחלט שלא לפגוע בו.

בגין ארועים אלה הואשם הנאשם 3 בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעי' 499(א)(1) לחוק העונשין.

שלושת הנאשמים ונאשם נוסף הואשמו בכתב אישום משותף, כאשר נאשם 1 הואשם גם בעבירות של יבוא סמים, נשיאת נשק והחזקת סמים, ונאשם 2 הואשם גם בנשיאת נשק.

הושג הסדר טיעון עם שלושת הנאשמים, שעל פיו הורשעו הנאשמים 1 ו-2, נאשם 1 נידון בשל חלקו בפרשה לעונש מאסר בפועל לתקופה של 12 שנים, מאסר ע"ת וחילוט כספים, נאשם 2 נידון לעונש של 14 חודשי מאסר, מאסר ע"ת, קנס וחילוט פלאפון.

לגבי נאשם 3 הוסכם כי הוא לא יורשע בשלב זה, אלא ישלח לקבלת תסקיר שירות מבחן, שיבחן אפשרות להימנע מהרשעה, תוך שהתביעה רשאית לדרוש להרשיעו ולהטיל עליו 6 חודשי מאסר שניתן יהיה לשאתם בעבודות שירות.

לאור העובדה ששירות המבחן נמנע מהמלצה מאי הרשעה, ולאור נסיבות הענין של קשירת קשר לפגוע באדם באמצעות רימון, הרשעתי את הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

התביעה דרשה להטיל על הנאשם, בהתאם להסדר הטיעון עונש של ששה חודשי מאסר בעבודות שירות, ההגנה ביקשה להמנע מהטלת מאסר בפועל.

שירות המבחן ערך תסקיר קצין מבחן ביחס לנאשם, אין לו הרשעות קודמות, הוא בן יחיד להוריו, אביו נרצח על רקע פלילי כאשר הנאשם היה בן 7 שנים, אימו מוכרת כנכה על רקע מחלת נפש, מתקיימת מקצבת המל"ל, וכתוצאה מהרצח, חלה נסיגה במצבה הנפשי ובתפקודה של האם.

לאחר מות האב, עברו הנאשם ואימו להתגורר בבית סבתו.

הנאשם השתלב במוסדות חינוך וסיים 12 שנות לימוד, אולם בגיל ההתבגרות עבר לחברה שולית והשתמש בסמים. בשל הסתבכותו בפרשה נשוא התיק, לא גוייס לצה"ל, אף שהוא מעונין להתגייס לאחר סיום ההליך המשפטי.

שירות המבחן לא המליץ כאמור על המנעות מהרשעה ועל ביצוע של"צ, על רקע טענת הנאשם שאינו מסוגל לבצע של"צ כיוון שהוא חייב לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו וביצוע של"צ לא יאפשר לו לבצע את העבודות שבהן הוא עובד.

שירות המבחן סבור כי עונש מאסר ע"ת יהיה בו די כדי להציב גבול ברור להישנות מעורבותו בביצוע עבירות בעתיד, וכן סבר שלא ניתן יהיה להטיל עליו מאסר בעבודות שירות, על רקע עבודתו, כאשר ימנע ממנו להחזיר את החובות שהמשפחה שקועה בהם.

אין ספק כי מדובר בפרשה חמורה של קשירת קשר לפגוע באדם אחר ע"מ לסחוט ממנו החזרת חוב שהוא חייב לאדם שהנאשם אינו מעורב בעניינו כלל.

בדר"כ עבירות מסוג זה מחייבות הטלת עונש מאסר בפועל, וכך אף נעשה לגבי הנאשם 2, אולם יש לזכור כי נאשם זה הוא בעל עבר פלילי, הורשע בעבר בעבירות של החזקת מקום להימורים ונידון למאסר בפועל ולמאסר ע"ת, נידון בגין קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, וכן הורשע בעבירות סמים, התפרצויות וחבלה לרכב.

העונש שנגזר עליו כאמור היה 14 חודשי מאסר בפועל, כאשר ברור שחלקו בפרשה גדול בהרבה מזה של הנאשם 3. הוא הורשע גם בנשיאת נשק, והמשיך בקידום הקשר לאחר שנאשם 3 חדל מכך.

העונש שביקשה התביעה להטיל על הנאשם, ששה חודשי מאסר בעבודות שירות נראה לכאורה סביר בנסיבות הענין, ועונש זה מהווה גם יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם.

ניתן לקבוע כי מתחם העונש הראוי נע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לשנתיים מאסר בפועל.

במקרה זה, אף שאין עומדת לנאשם הגנת פטור בשל חרטה, עדיין הנסיבות מצביעות על כך שכאשר הובהר לנאשם כי קיימת כוונה להטיל רימון הולם על בעל החוב, הנאשם נרתע מכך ולמעשה הפסיק את הקשר עם הנאשמים 1 ו- 2, כאשר יתר הפעולות נעשו על ידי שניהם והוא לא היה מעורב בכך.

לאור האמור בתסקיר שרות המבחן ולאור העובדה שהטלת מאסר בעבודות שירות לא תאפשר לנאשם להמשיך בביצוע העבודות כדי לסייע בכלכלת משפחתו, והדבר עלול לחבל באפשרות גיוסו לצה"ל, נראה כי ניתן להמנע מהטלת מאסר נוסף על הנאשם, מעבר לתקופת המעצר שהיה כבר עצור.

בדר"כ יש לגזור את העונש בתוך מתחם העונש שנקבע, אולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם, ולקבוע עונש גם לפי שיקולי שיקומו של הנאשם.

במקרה הנוכחי, קיימים שיקולי שיקום כפי שבאים לידי ביטוי בתסקיר שירות המבחן.

עמוד 3

כדי לאפשר לנאשם לשקם את עצמו, בין היתר על ידי אפשרות גיוסו לצה"ל אם לא יוטל עליו עונש מאסר נוסף, נראה כי ניתן לראות במקרה זה חריג שאינו מלמד על הכלל, ולסטות לקולא ממתחם העונש שנקבע.

אני גוזר איפוא על הנאשם שנה מאסר מתוכה שני חודשים לריצוי בפועל, החופפים את 60 ימי מעצרו של הנאשם מיום 13.7.13 עד 10.9.13, ויתרת 10 החודשים יהיו על תנאי שהנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירת סחיטה או עבירה של החזקת נשק, לרבות נסיון לעבור עבירות אלו.

לא מצאתי קשר בין שני מכשירים הטלפון הנייד שנתפסו מהנאשם לבין ביצוע העבירה בה הורשע, לכן איני מוצא מקום להורות על חילוט המכשירים ואני מורה להחזירם לידי הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ח אייר תשע"ד, 28 מאי 2014, במעמד הצדדים.

צבי גורפינקל, שופט בכיר